

[Christmas Møller.]

den og ikke mindst Arbejderne har Krav paa at faa disse Forhold klarlagt, og vi for vort Vedkommende stoler paa, at den højt-ærede Socialminister vil hjælpe med hertil.

Gennem den foregaaende Periode, og navnlig i Begyndelsen af denne, har man i høj Grad forsøgt at hjælpe paa Arbejdsløsheden med offentlige Arbejder. Regerings-erklæringen viser, at den nuværende Regering ikke er særlig ivrig efter at fremsætte Forslag om Iværksættelse af offentlige Arbejder. Tværtimod er Stillingen jo den, at naar de nuværende Regeringspartier har et større Ansvar for Landets Økonomi, kommer de med Forslag med færrest mulig offentlige Arbejder, og i det Øjeblik de ikke har det, men andre har Ansvaret, er deres Krav saa at sige umættelige.

Vi for vort Vedkommende er ikke uenige i den Betragtning, at de offentlige Arbejder skal afpasses efter Beskæftigelsesforholdene, og vi kan ej heller tilbageholde en Bemærkning om, at naar Staten iværksætter store offentlige Arbejder, saaledes som den gjorde det med Lille Bælts Broen, og man saa ser, hvorledes Arbejdere selv saboterer et saadant Arbejde, kan dette ikke i høj Grad opfordre os til at sætte offentlige Arbejder i Gang.

Paa det samfundsøkonomiske Omraade kan Statens Opgaver da ved Siden af det Forhold, jeg senere skal vende tilbage til, nemlig angaaende det Tryk, Staten maa lægge paa Erhvervslivet som Følge af sin Skattepolitik, være tre: gennem Kriseværn at hjælpe Erhverv eller Virksomheder, at hjælpe Erhverv eller Virksomheder ved at føre en mere aktiv og smidigere Handelspolitik og at søge at faa nye Virksomheder, maaske nye Erhverv, i Gang, idet Opgaven er saa stor og vanskelig, at det private Initiativ ikke kan løse den.

Med Hensyn til Etablering af Kriseværn har vor Betragtning i den foregaaende Periode hele Tiden været den, at Statens Indgriben her og Lovgivningsmagtens Optræden maatte bygge paa Grundlag af Henvendelser fra de paagældende Erhverv, saaledes som det skete baade i 1922 og i 1927. I Øjeblikket foreligger der, mig bekendt, ikke saadanne Henvendelser, og man har vel ogsaa Lov til at sige, at der ikke er det samme Grundlag for saadanne, som

der var før det nævnte Tidspunkt. Men naar Vanskelighederne kommer og Henvendelser bliver rettet, da vil vi tage Stilling til dem efter samme Linie, som vi hidtil har gjort.

Paa nærværende Tidspunkt er der for os Grund til yderligere at tilføje følgende: Saaledes som Regeringen har anbragt sig, er det ogsaa det naturlige, at det er Regeringen, der først udtaler sig i denne Sag. Den Politik, Socialdemokratiet førte fra 1926—28, var overmaade usikker og tve-tydig. Erhvervslivet har i Dag Krav paa at faa at vide, om den nuværende Regering staar paa samme Grundlag, som var angivet i det ærede Medlem Hr. Nygaards Dagsorden, der viste tilbage til Socialdemokratiets Krisepolitik, eller om de Aftaler, der er truffet mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre, inden den nuværende Regering blev dannet, er af en saadan Art, at det udelukker Regeringen og det største Regeringsparti fra en Politik i Fortsættelse af Socialdemokratiets Politik for 1926—28.

Spørgsmaalet om en mere aktiv og smidigere Handelspolitik har fra vor Side gaaet Gange været rejst. Jeg kan for saa vidt sige det saaledes, at Frihandel og Told i den Forstand er os lige kære, at vi hverken er doktrinære Frihandelstilhængere eller doktrinære Toldtilhængere; for os er Anvendelsen af Frihandel og Told alene et Spørgsmaal om de Instrumenter, som skal anvendes i en given økonomisk Situation, og vi maa derfor ogsaa pege paa, at fordi det efter vor Opfattelse var rigtigt at anvende Toldforanstaltninger paa de Tidspunkter, Forslag derom blev fremsat fra vor Side, vil ændrede økonomiske Forhold selvfølgelig ogsaa ændre vor Indstilling her. Vi peger ligeledes paa, at Danmark paa dette Omraade ikke kan isolere sig. Vi betragter det derfor som en Fejl, at man i Efterkrigstidens økonomiske Politik ikke fulgte de samme økonomiske Linier som den øvrige Verden.

Vi kan efter vor Opfattelse lige saa lidt paa det økonomiske Omraade som med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdstid og Arbejdsløn føre en anden Politik end den øvrige Verden. Vi rejste i 1927 Kravet om en Undersøgelse af hele vor Handelspolitik. Vi rejste paa Grund-